VERORDENING (EEG) Nr. 1739/85 VAN DE RAAD

van 24 juni 1985

tot instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van bepaalde soorten kogellagers en kegellagers van oorsprong uit Japan

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 2176/84 van de Raad van 23 juli 1984 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Economische Gemeenschap (1), inzonderheid op artikel 12,

Gezien het voorstel van de Commissie ingediend na overleg in het bij genoemde verordening ingestelde Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt :

A. Voorlopige maatregelen

(1) De Commissie heeft bij Verordening (EEG) nr. 3669/84 (2) een voorlopig anti-dumpingrecht ingesteld op de invoer van kogellagers met een grootste uitwendige diameter van meer dan 30 mm en van kegellagers van oorsprong uit Japan en vervaardigd of uitgevoerd door Koyo Seiko Co. Ltd, Nachi-Fujikoshi Corporation (Nachi), Nippon Seiko KK (NSK) en NTN Toyo Bearing Co. Ltd.

(2) De Raad heeft bij Verordening (EEG) nr. 1034/85 (3) de geldigheidsduur van dit voorlopige recht voor een nadere periode van ten hoogste twee maanden verlengd.

B. Verdere procedure

(3) Na de instelling van het voorlopig anti-dumpingrecht en binnen het tijdvak van een maand bedoeld in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 3669/84, zijn de vier betrokken exporteurs op hun verzoek in de gelegenheid gesteld door de Commissie te worden gehoord en zijn zij in bijzonderheden ingelicht over de feiten waarop de Commissie haar voorlopige vaststelling van dumping had gebaseerd.

(4) Deze zelfde partijen, met uitzondering van NTN, hebben eveneens verzocht om een vergadering tot nadere opening van zaken, ten einde te worden ingelicht over de feiten op grond waarvan de vaststelling van de definitieve dumpingmarge werd overwogen, welk verzoek werd ingewilligd. Deze partijen verkregen tevens een periode waarbinnen zij, na deze vergaderingen, op- of aanmerkingen konden maken.

(5) Ter aanvulling van het onderzoek dat tot de voorlopige vaststellingen heeft geleid, heeft de Commissie ten kantore van Nachi en NSK te Tokio, Japan, nader onderzoek verricht.

(6) Voor de instelling van de voorlopige rechten, heeft een aantal kleinere Japanse fabrikanten en exporteurs de Commissie ervan in kennis gesteld dat zij zich bij de procedure betrokken achtten en hun medewerking aangeboden. Aan al deze ondernemingen zijn vragenlijsten gestuurd, en op basis van de ontvangen antwoorden heeft de Commissie bij benadering bepaald welke van deze ondernemingen de betrokken lagers vervaardigden en deze gedurende de referentieperiode naar de Gemeenschap hadden uitgevoerd. Dit gold voor de volgende ondernemingen, ten kantore waarvan verificaties zijn verricht :

— Asahi Seiko Co. Ltd, Osaka,

— FKC Bearing Co. Ltd, Osaka,

— Fujino Iron Works Co. LTD, Osaka,

— Inoue Jikuuke Kogyo Co. Ltd, Osaka,

— Izumoto Seiko Co. Ltd, Osaka,

— Maekawa Bearing MFG, Co. Ltd, Osaka,

— Matsuo Bearing Co. Ltd, Osaka,

— Minamiguchi Bearing MFG Co. Ltd, Osaka,

— Nankai Seiko Co. Ltd, Osaka,

— Sapporo Precision Inc., Sapporo,

— Wada Seiko Co. Ltd, Osaka.

In de loop van het onderzoek bleek dat Sapporo Precision Inc. geen fabrikant is doch vrijwel alle onder dit onderzoek vallende lagers van Kita Nippon Seiko Co. Ltd betrekt, een produktieonderneming waarin Sapporo Precision Inc. een meerderheidsaandeel bezit en die dientengevolge beschouwd wordt daadwerkelijk door deze te worden gecontroleerd. Met het oog hierop zijn de beide ondernemingen ten dienste van het onderzoek als één enkele economische eenheid behandeld.

(1) PB nr. L 201 van 30. 7. 1984, blz. 1.
(2) PB nr. L 340 van 28. 12. 1984, blz. 37.
(3) PB nr. L 112 van 25. 4. 1985, blz. 1.

Alle genoemde fabrikanten en exporteurs zijn vervolgens ingelicht over de bevindingen van de Commissie en zijn in de gelegenheid gesteld hun opmerkingen in te dienen, waarvan sommigen gebruik hebben gemaakt.

(7) Binnen de in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 3669/84 vastgestelde termijn zijn twee onafhankelijke importeurs op hun verzoek gehoord, en de Commissie heeft vervolgens informatie ingewonnen van de zijde van een andere onafhankelijke importeur van de betrokken lagers, namelijk Findling Wälzlager, Karlsruhe, Duitsland.

C. Normale waarde

(8) De normale waarde voor de aan het voorlopig recht onderworpen lagers werd tenslotte vastgesteld op basis van de prijs die door niet-verbonden kopers was betaald voor soortgelijke in Japan verkochte lagers, met gebruikmaking van de methode die reeds ten dienste van de voorlopige vaststelling van dumping was aangewend, rekening houdende met het door de betrokken partijen ingediende nieuwe bewijsmateriaal.

Eén partij betwistte het gebruik van de gecombineerde gewogen gemiddelden van verkoopprijzen aan niet-verbonden kopers in gevallen waarin binnenlandse verkopen rechtstreeks door de fabrikant en via volledig in eigendom zijnde of volledig gecontroleerde handelsondernemingen waren verricht. Er werd betoogd dat in dergelijke gevallen het gewogen gemiddelde van de verkoopprijzen van de fabrikant aan niet-verbonden afnemers en aan zijn verkoopmaatschappij diende te worden aangehouden wanneer deze prijzen vergelijkbaar zijn, of anders de normale waarde alleen diende te worden vastgesteld op basis van de rechtstreekse verkopen door de fabrikant aan niet-verbonden afnemers. Op basis van het haar ter beschikking gestelde bewijsmateriaal is de Commissie er niet van overtuigd dat bij de transacties tussen de fabrikant en zijn verkoopondernemingen de betrokken prijzen en kosten vergelijkbaar zijn met die bij transacties tussen de fabrikant en niet-verbonden kopers. Aangezien de transacties tussen de fabrikant en zijn verkoopmaatschappijen dientengevolge niet geacht kunnen worden in de normale loop van de handel te zijn geschied, zou de normale waarde overeenkomstig artikel 2, lid 3, sub a), van Verordening (EEG) nr. 2176/84 gebaseerd moeten worden op de vergelijkbare prijzen in de normale handel in het land van uitvoer, hetgeen onder de betrokken omstandigheden de prijzen zijn die door niet-verbonden afnemers worden betaald aan de fabrikant en aan zijn verkoopmaatschappijen die één enkele economische eenheid vormen als gevolg van het feit dat de eigendom of het algemene beheer bij de fabricerende onderneming berust. Slechts wanneer de door de gecontroleerde verkoopmaatschappijen verrichte verkopen worden meegerekend, wordt de aldus vastgestelde normale waarde geacht het gehele scala van de op de binnenlandse markt te betalen prijzen passend te weerspiegelen. Uit de door de fabrikant beschikbaar gestelde gegevens blijkt dat zelfs ofschoon zijn belangrijkste verkoopmaatschappij en haar verkoopkantoren beide aan de gehele reeks van binnenlandse afnemers verkopen, de eerstgenoemde aan een verhoudingsgewijze groter aantal kleine distributeurs verkoopt dan de laatstgenoemde, terwijl niet bestreden wordt dat de in deze sector van de markt gerekende prijzen gewoonlijk hoger zijn.

(9) Het onderzoek naar dumping betreffende de kleinere fabrikanten heeft het tijdvak van 1 oktober 1983 tot en met 31 maart 1984 bestreken.

(10) Voor het vaststellen van de normale waarde voor elk dezer kleinere fabrikanten, wier industriële bedrijvigheid volledig op lagers gericht was, heeft de Commissie een representatief monster van kogellagers genomen waarvan de uitvoer naar de Gemeenschap de grootste totale waarde vertegenwoordigde en gedurende het onderzoektijdvak bijeengenomen ten minste 75 % van de uitvoer van elke fabrikant van kogellagers en kegellagers naar de Gemeenschap uitmaakte. De normale waarde voor dit monster werd vastgesteld op grondslag van de gewogen gemiddelde prijs die voor soortgelijke types op de Japanse markt betaald werd. Ingeval een fabrikant op de binnenlandse markt geen type verkocht dat identiek was aan het uitgevoerde type, werd de normale waarde vastgesteld voor een op de binnenlandse markt verkocht type met kenmerken die sterk geleken op die van het feitelijk uitgevoerde type. Wanneer zo een soortgelijk type niet beschikbaar was, werd de normale waarde vastgesteld op grondslag van de aangenomen waarde door voor elke maatschappij de produktiekosten te verhogen met een winstmarge gelijk aan de in het laatste volledige boekjaar behaalde bedrijfswinst.

D. Prijs bij uitvoer

(11) Behalve bij uitvoer naar dochterondernemingen in de Gemeenschap, werden de prijzen bij uitvoer vastgesteld op basis van de feitelijk aan de fabrikanten van de lagers voor het door hen voor uitvoer naar de Gemeenschap verkochte produkt betaalde of te betalen prijzen. Deze grondslag werd niet slechts toegepast op die fabrikanten die rechtstreeks aan afnemers in de Gemeenschap verkochten doch eveneens op die welke voor uitvoer naar de Gemeenschap verkochten via onafhankelijke tussenschakels in Japan, bekend als handelshuizen („trading houses"), alsook op

degenen die volgens beide mogelijkheden voor uitvoer naar de Gemeenschap verkochten. In deze gevallen werd de prijs waartegen de fabrikant de lagers aan de tussengeschakelde maatschappij verkocht, beschouwd als de prijs bij uitvoer in de zin van artikel 2, lid 8, sub a), van Verordening (EEG) nr. 2176/84, ermee rekening houdende dat de uiteindelijke bestemming van de goederen bij de fabrikant ten tijde van hun levering aan het handelshuis bekend was en dat de normale waarde op een overeenkomstig niveau is vastgesteld. Deze benadering houdt in dat waar de handelshuizen onder hun eigen naam uitvoeren, hun uitvoer onderworpen wordt aan het op „anderen" toepasselijke recht, tenzij zij aantonen dat de uitgevoerde lagers afkomstig zijn van een welbepaalde fabrikant op wiens uitvoer een lager individueel recht van toepassing is. Aldus wordt rekening gehouden met de mogelijkheden waarover de handelshuizen beschikken om lagers voor export van een groot aantal uiteenlopende fabrikanten te betrekken.

Gezien deze mogelijkheden lijkt het alternatief — namelijk het opstellen van conclusies omtrent de handelshuizen zelf, op basis van incidentele betrekkingen met een hele reeks leveranciers — geen redelijke oplossing. Deze benadering is ook toegepast in het geval van een fabrikant die de betrokken lagers voor uitvoer naar de Gemeenschap verkocht aan een andere onafhankelijke Japanse fabrikant, aangezien deze laatste op de Japanse markt soortgelijke lagers noch produceerde noch verkocht, en derhalve de functie van een handelshuis wat betreft de uitvoer van deze lagers verrichtte. In dit verband werd het niet ter zake geacht of de tussengeschakelde maatschappij zijn wederverkoopprijs onafhankelijk had vastgesteld en/of een vaste prijsverhoging toepaste. Toevoeging aan de uitvoerprijs van de fabrikant van de winstmarge en algemene kosten van de tussengeschakelde maatschappij die niet door de leverancier wordt gecontroleerd, zoals dit door de betrokken partij werd voorgesteld, zou alleen dan gerechtvaardigd zijn als de dumpingmarge voor de tussengeschakelde maatschappij en niet voor de fabrikant moest worden vastgesteld.

(12) Wanneer er naar dochterondernemingen in de Gemeenschap werd uitgevoerd, werd dezelfde methode toegepast als voor de vaststelling van het voorlopig recht, evenwel rekening houdende met door de betrokken partijen voorgelegd nieuw bewijsmateriaal. Enkele partijen betwistten de aftrek, bij de samenstelling van de prijzen bij uitvoer, van een winstmarge van 6 %, toe te rekenen aan de dochterondernemingen in de Gemeenschap van de Japanse fabrikanten. Uit de door de Commissie verzamelde gegevens bleek dat deze marge evenzeer gold voor een onderneming die functioneert als een volledig verkoopkantoor als voor een onderneming die de betrokken lagers in een douane-entrepot houdt en ze aan niet-verbonden importeurs in de Gemeenschap verkoopt.

E. Vergelijking

(13) Bij het vergelijken van de normale waarde met de exportprijzen heeft de Commissie zo nodig rekening gehouden met verschillen die van invloed kunnen zijn op de vergelijkbaarheid van de prijzen zoals verschillen in fysieke hoedanigheden en verschillen in verkoopvoorwaarden wanneer aanspraken ter zake voldoende konden worden bewezen, hetgeen het geval was met betrekking tot verschillen in kredietvoorwaarden, garanties, technische bijstand, commissies, salarissen van verkopers, kosten voor verpakking, vervoer, verzekering, lading, overlading en lossing en bijkomende kosten. Alle vergelijkingen werden gemaakt in het stadium af fabriek. Geen correctie werd toegepast voor beweerde administratieve en algemene kosten. De Gemeenschapswetgeving beperkt immers de in aanmerking te nemen elementen voor het vaststellen van de vergelijkbaarheid van de prijzen tot een aantal relevante factoren als bepaald in artikel 2, lid 9, van Verordening (EEG) nr. 2176/84: fysieke hoedanigheden, hoeveelheden, verkoopvoorwaarden, tijd en handelsstadium. De enige rubriek waaronder adminstiratieve en algemene kosten kunnen worden beschouwd is verkoopvoorwaarden, doch in dit verband worden correcties beperkt tot de verschillen die rechtstreeks in verband staan met de betreffende verkoop. De Gemeenschapswetgeving beschouwt dat dit in het algemeen niet het geval is voor verschillen in administratieve en algemene kosten.

(14) Eén partij stelde dat wanneer de normale waarde werd gebaseerd op het gecombineerde gewogen gemiddelde van de prijzen bij verkoop door de fabrikant en door verkoopmaatschappijen waarvan de eigendom volledig bij hem berust of die door hem worden gecontroleerd aan niet-verbonden afnemers, er een aanvullende correctie diende te worden toegepast voor de administratieve en algemene kosten van de binnenlandse verkoopmaatschappijen, met als argument dat al hun kosten in rechtstreekse betrekking stonden tot de verkopen op de binnenlandse markt aangezien zij zich uitsluitend bezighielden met de binnenlandse verkoop van lagers. Dit verzoek kan niet worden ingewilligd. Ten eerste wordt erin uitgegaan van een formeel onderscheid tussen de verkoopkantoren van de fabricerende onderneming en haar verkoopmaatschappijen, hetgeen niet kan worden aanvaard, gezien de nauwe betrekking tussen de fabrikant en zijn verkoopkantoren als gevolg van de door eerstgenoemde uitgeoefende algehele controle, waarnaar reeds

onder overweging 8 is verwezen. Het argument van de verzoeker — volgens hetwelk de verhouding tussen de algemene kosten en de verkopen voor de fabricerende en de verkopende bedrijven verschilt — is dus niet van toepassing.

Bovendien kunnen volgens Verordening (EEG) nr. 2176/84 alleen correcties worden toegepast voor verschillen in de in artikel 2, lid 9, genoemde factoren. Een van deze factoren is „verkoopvoorwaarden." Dit is een betrekkelijk enge technische term die verwijst naar de verplichtingen eigen aan een verkoopcontract, die in het contract zelf neergelegd kunnen zijn of in door de verkoper gestelde algemene verkoopvoorwaarden. Doorslaggevend is of de kosten strikt noodzakelijk zijn om de betrokken verkoopvoorwaarden te vervullen. Wanneer aan dit eerste criterium wordt voldaan, dient bovendien te worden aangetoond dat deze kosten een rechtstreeks functioneel verband met de betrokken verkopen hebben, dat wil zeggen dat zij gemaakt zijn omwille van een welbepaalde verkooptransactie. In het algemeen hebben adminsitratieve en algemene kosten, waar ze ook voorkomen, geen dergelijk functioneel direct verband en wordt er daarom geen correctie toegepast. Er bestaat geen reden om van deze richtlijn af te wijken wegens juridische verschillen als het toewijzen van gemeenschappelijke bestuursfuncties aan de een of de andere onderneming of aan verschillende ondernemingen, de vennootschapsrechtelijke structuur van de groep of het behandelen van de verkoop op de binnenlandse markt door een verkoopfiliaal of een verkoopafdeling.

(15) Eén onderneming verlangde een correctie voor een redelijke winstmarge, toe te rekenen aan haar binnenlandse verkoopmaatschappijen, naast de administratieve en algemene kosten, en voerde hiervoor als argument aan verschillen in het handelsniveau tussen door deze maatschappijen verrichte verkopen en verkopen door de fabrikant voor uitvoer. Met betrekking tot dit verzoek is duidelijk dat gezien de gelijksoortige functie van de verkoopmaatschappijen enerzijds en de verkoopkantoren of verkoopafdelingen van de fabrikant anderzijds, en gezien het ontbreken van duidelijke verschillen in de samenstelling van het soort afnemers dat zij hebben, er geen verschil in handelsniveau bestaat waarvoor een correctie gerechtvaardigd zou zijn. Voorts zou dit verzoek ook dienen te worden afgewezen op grond van het bij overweging 14 reeds genoemde argument, betreffende de zuiver formele aard van het onderscheid tussen de fabrikant en zijn verkoopkantoren.

(16) Enkele partijen brachten ook naar voren dat aangezien in het geval van verbonden importeurs, alle kosten van de importeur voor het samenstellen van de prijs bij uitvoer in aanmerking werden genomen, een soortgelijke benadering diende te worden gevolgd ingeval verkopen op de binnenlandse markt indirect via een verbonden verkoopmaatschappij plaatsvinden. In dit argument worden twee verschillende zaken dooreengehaald, namelijk de samenstelling van de prijs bij uitvoer op grondslag van een wederverkoopprijs van een verbonden importeur, en de vergelijking tussen normale waarde en prijs bij uitvoer. Voor het samenstellen van de prijs bij uitvoer, schrijft Verordening (EEG) nr. 2176/84 de aftrek voor van „alle tussen de invoer en de wederverkoop gemaakte kosten". Dit is bedoeld om tot een prijs bij uitvoer te komen die geacht wordt geen invloed te hebben ondergaan van de relatie tussen de uitvoerende onderneming en haar verbonden importeur. Ten aanzien van de vergelijking tussen normale waarde en prijs bij uitvoer zijn andere regels van toepassing die zoals bij overweging 13 uiteengezet, tot prijsaanpassingen voor alle voor correctie in aanmerking komende factoren hebben geleid.

F. Dumpingmarges

(17) De normale waarde werd voor transactie met de prijzen bij uitvoer vergeleken, waarbij transacties tegen identieke prijzen gegroepeerd werden.

(18) Een aantal partijen herhaalde het argument dat de normale waarde niet gesteld diende te worden tegenover de prijzen bij uitvoer op transactie voor transactiebasis doch dat de gewogen gemiddelde binnenlandse prijs vergeleken moest worden met de gewogen gemiddelde uitvoerprijs voor elke soort lager. De redenen voor het volgen van de transactiegewijze methode, welke geheel in overeenstemming is met artikel 2, lid 13, sub b), van Verordening (EEG) nr. 2176/84, zijn uiteengezet in overweging 12 van Verordening (EEG) nr. 3669/84 van de Commissie tot instelling van een voorlopig recht en worden voor de definitieve vaststelling van dumping bekrachtigd.

(19) De op bovengenoemde grondslag voor elke soort lagers vastgestelde dumpingmarges werden nadien gewogen ten opzichte van de totale cif-uitvoerwaarde van de onderzochte lagers. Wanneer fabrikanten eveneens via handelshuizen verkochten tegen hogere prijzen dan voor rechtstreekse uitvoer werden gerekend, werd met dit feit zowel bij de berekening van de dumpingmarges voor de verschillende soorten lagers als bij het wegen van die marges ten opzichte van de totale cif-waarde rekening gehouden. Voor de diverse ondernemingen werden de navolgende globale dumpingmarges verkregen :

	Kogellagers %	*Kegellagers* %
— NTN Toyo Bearing Ltd, Osaka	3,20	2,09
— Koyo Seiko Co. Ltd, Osaka	5,52	4,39
— Nippon Seiko, Tokio (NSK)	16,71	45,04
— Nachi Fujikoshi Corporation, Tokio (Nachi)	13,91	22,72
— FKC Bearing Co. Ltd, Osaka	1,21	geen uitvoer
— Fujino Iron Works, Co. Ltd, Osaka	7,97	geen uitvoer
— Izumoto Seiko Co. Ltd, Osaka	21,75	geen uitvoer
— Nankai Seiko Co. Ltd, Osaka	4,23	geen uitvoer
— Sapporo Precision Inc., Sapporo	1,86	geen uitvoer
— Wada Seiko Co. Ltd, Osaka	10,73	geen uitvoer

Ten aanzien van de uitvoer van Inoue Jikuuke en Maekawa Bearing werd geen dumping vastgesteld, en de dumpingmarges ten aanzien van Matsuo Bearing (0,98 %) en Minamiguchi Bearing (0,97 %) werden te verwaarlozen geacht.

(20) Met betrekking tot een van de betrokken fabrikanten, Izumoto Seiko Co. Ltd, konden de gegevens betreffende de normale waarde die in antwoord op de vragenlijst waren verstrekt, ten tijde van het onderzoek ter plaatse niet worden geverifieerd en er werden bij die gelegenheid tegenstrijdige nadere gegevens aan de ambtenaren van de Commissie voorgelegd. Deze onderneming werd derhalve een laatste maal in de gelegenheid gesteld schriftelijk volledige gegevens voor te leggen en zij werd uitgenodigd om verificatie van deze gegevens ten kantore van de Commissie mogelijk te maken. De onderneming heeft geen verifieerbare informatie verstrekt. Het was derhalve noodzakelijk de vaststelling van dumping met betrekking tot deze onderneming te baseren op de beschikbare gegevens, waarbij voor de berekeningen slechts die door de onderneming verschafte gegevens werden aangewend die voldoende betrouwbaar werden geacht.

(21) Voor eventuele fabrikanten of exporteurs die zich in de loop van het onderzoek niet bekend hebben gemaakt is een vaststelling van dumping op basis van de beschikbare gegevens verricht. In dit verband was de Commissie van mening dat de uitkomsten van haar onderzoek een nauwkeurige grondslag voor de vaststelling van het niveau van dumping verschaften en dat het een beloning voor het onthouden van medewerking zou zijn, aan te nemen dat de dumpingmarge voor deze handelaren kleiner zou zijn dan de met betrekking tot de fabrikanten of exporteurs die wel aan het onderzoek hadden medegewerkt vastgestelde grootste dumpingmarges. Om deze redenen wordt het passend geacht deze laatste dumpingmarges aan te wenden voor de eventuele restgroep van fabrikanten en exporteurs die geen medewerking hebben aangeboden.

G. Schade

(22) De Raad heeft het bewijsmateriaal dat de Commissie tot de gevolgtrekkingen inzake schade als vermeld in Verordening (EEG) nr. 3669/84 van de Commissie heeft geleid, opnieuw bezien. Aangezien geen van de betrokken partijen nieuw bewijsmateriaal heeft voorgelegd noch steekhoudende argumenten naar voren heeft gebracht die de geldigheid van de conclusie van de Commissie inzake schade waartoe zij bij de voorlopige vaststelling is gekomen in het geding hadden kunnen brengen, worden deze conclusies bekrachtigd. Uit de feiten, in het bijzonder met betrekking tot de prijsonderbieding op de markt van de Gemeenschap, zoals die uiteindelijk zijn vastgesteld blijkt dat de schade die veroorzaakt is door de invoer met dumping van kogellagers met een grootste uitwendige diameter van meer dan 30 mm en van kegellagers van oorsprong uit Japan, afgezien van door andere factoren veroorzaakte schade als aanzienlijk te beschouwen is.

H. Belang van de Gemeenschap en hoogte van het recht

(23) Slechts één afnemer in de Gemeenschap van de genoemde lagers heeft na de instelling van de voorlopige rechten op het onderzoek gereageerd en erover geklaagd dat de instelling van deze rechten het moeilijk maakte met lagers van oorsprong uit Oost-Europa te concurreren. Het eventuele bestaan van dergelijke moeilijkheden zou geen rechtvaardiging vormen om niet tegen schadelijke invoer uit Japan op te treden. De Commissie heeft inmiddels het antidumpingonderzoek ten aanzien van de invoer van lagers uit Oost-Europa heropend.

(24) Gezien de bijzonder ernstige moeilijkheden voor de bedrijfstak van de Gemeenschap, het economische, sociale en strategische belang en de relatief geringe invloed van een prijsverhoging als gevolg van de instelling van een antidumpingrecht op de kosten van in de Gemeenschap vervaardigde goederen, is de Raad tot de slotsom gekomen dat in het belang van de Gemeenschap maatregelen dienen te worden genomen. Onder deze omstandigheden vergt de

bescherming van de belangen van de Gemeenschap de instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van kogellagers met een grootste uitwendige diameter van meer dan 30 mm en van kegellagers van oorsprong uit Japan, en de inning van de bedragen die werden gestort als waarborg voor het voorlopige anti-dumpingrecht voor het bedrag van het definitief ingestelde recht in het geval van Koyo Seiko Co. Ltd (voor beide soorten lagers), Nachi Fujikoshi Corporation (voor beide soorten lagers), NTN Toyo Bearing Co. Ltd (uitsluitend voor kogellagers) en voor het bedrag van het voorlopig recht in de andere gevallen. Gelet op de omvang van de berokkende schade, en in het bijzonder met het oog op de bij het onderzoek van de Commissie geconstateerde mate van onderbieding, dient het bedrag van het anti-dumpingrecht overeen te komen met de geconstateerde dumpingmarges, afgerond op het naaste tiende deel van een procent. In alle onderzochte gevallen werd bij ingevoerde lagers onderbieding vastgesteld tot een hoger bedrag dan de tegen het prijspeil tijdens de betrokken periode ingestelde rechten, zowel de voorlopige als de definitieve.

(25) Eén partij verzocht het definitieve recht op kogellagers te beperken tot eenrijige kogellagers met diepe groeven, aangezien de eerdere prijsverbintenissen beperkt waren tot deze categorie kogellagers en ook het onderzoek hiertoe beperkt was gebleven.

Ofschoon de eerdere prijsverbintenissen inderdaad tot deze categorie kogellagers beperkt waren, werd het onderhavige onderzoek aangevangen om de maatregelen te herzien die waren genomen in verband met de eerder ten aanzien van kogellagers en kegellagers begonnen procedure, die zich niet beperkte tot een specifiek soort kogellagers. De maatregelen op grond van het onderhavige onderzoek in het kader van deze procedure behoeven derhalve niet tot dezelfde omvang te worden beperkt als de oudere prijsverbintenissen. Ofschoon het inderdaad eveneens zo is dat ten aanzien van de vier grote fabrikanten en exporteurs het onderzoek geconcentreerd werd op eenrijige kogellagers met diepe groeven, moeten deze lagers representatief geacht worden voor alle uitvoer van kogellagers door deze vier leveranciers naar de Gemeenschap. Deze representativiteit werd niet bestreden door de vier ondernemingen aan wie na de instelling van de voorlopige rechten uitdrukkelijk werd verzocht gegevens voor te leggen over de normale waarde en de prijzen bij uitvoer van andere kogellagers dan eenrijige diepgegroefde kogellagers, waarbij zij hadden kunnen aantonen dat enkele van deze types zouden behoren tot de belangrijkste uitgevoerde types die 75 % van de uitvoer naar de Gemeenschap uitmaken. Geen dezer ondernemingen heeft gegevens van deze aard voorgelegd.

In zover de kleine fabrikanten hierbij betrokken waren, werd bij het onderzoek rekening gehouden met de uitvoer naar de Gemeenschap van alle soorten kogellagers.

(26) Eén onafhankelijke importeur heeft gesteld dat zijn Japanse leverancier zijn uitvoerprijzen met ingang van april 1984, dat wil zeggen na afloop van de referentieperiode die door de Commissie voor de berekening van de dumpingmarge is gekozen, aanzienlijk heeft verhoogd, en dat met deze verhogingen bij de vaststelling van de uiteindelijke dumpingmarge rekening diende te worden gehouden.

Volgens artikel 12, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 2176/84 wordt voor de uiteindelijke vaststelling van dumping altijd uitgegaan van de periode van het onderzoek. Voor het treffen van definitieve anti-dumpingmaatregelen dienen ontwikkelingen die na afloop van deze periode hebben plaatsgevonden, of zij nu verband houden met dumping of met schade, noodzakelijkerwijs buiten beschouwing te worden gelaten. Elke andere methode zou in feite een onderzoek doorlopend maken, zou de exporteurs de mogelijkheid geven door kortstondige prijsverhogingen de uitkomsten te manipuleren en wordt door Verordening (EEG) nr. 2176/84 niet gewettigd.

I. Verbintenissen

(27) Geen der bij het onderzoek betrokken exporteurs heeft een prijsverbintenis aangeboden.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

1. Er wordt een definitief anti-dumpingrecht ingesteld op de invoer van kogellagers met een grootste uitwendige diameter van meer dan 30 mm en van kegellagers, vallende onder post ex 84.62 van het gemeenschappelijk douanetarief, overeenkomende met de NIMEXE-codes 84.62-09 en 84.62-17, van oorsprong uit Japan, met uitzondering van door Inoue Jikuuke Kogyo Co. Ltd, Maekawa Bearing MGF Co. Ltd, Matsuo Bearing Co. Ltd en Minamiguchi Bearing MFG Co. Ltd vervaardigde lagers.

2. De hoogte van het anti-dumpingrecht wordt, zoals hieronder aangegeven, uitgedrukt in een percentage van de nettoprijs, franco grens Gemeenschap, niet-ingeklaard :

a) kogellagers (grootste uitwendige diameter van meer dan 30 mm) vervaardigd door :

— NTN Toyo Bearing Ltd, Osaka	3,2 %
— Koyo Seiko Co. Ltd, Osaka	5,5 %
— Nippon Seiko KK, Tokio (NSK)	16,7 %
— Nachi Fujikoshi Corporation, Tokio (Nachi)	13,9 %

— FKC Bearing Co. Ltd, Osaka	1,2 %
— Fujino Iron Works Co. Ltd, Osaka	7,9 %
— Izumoto Seiko Co. Ltd, Osaka	21,7 %
— Nankai Seiko Co. Ltd, Osaka	4,2 %
— Sapporo Precision Inc., Sapporo	1,8 %
— Wada Seiko Co. Ltd, Osaka	10,7 %
— Andere	21,7 %

b) kegellagers vervaardigd door :

— NTN Toyo Bearing Ltd, Osaka	2,0 %
— Koyo Seiko Co. Ltd, Osaka	4,3 %
— Nippon Seiko KK, Tokio	45,0 %
— Nachi Fujikoshi Corporation, Tokio (Nachi)	22,7 %
— Andere	45,0 %

3. De voor douanerechten van kracht zijnde bepalingen zijn van toepassing op dit recht.

Artikel 2

De bedragen van de ingevolge Verordening (EEG) nr. 3669/84 gestelde waarborgen voor het voorlopig anti-dumpingrecht worden geïnd voor het bedrag van het definitief anti-dumpingrecht in het geval van Koyo Seiko Co. Ltd (voor beide soorten lagers), Nachi Fujikoshi Corporation (voor beide soorten lagers), NTN Toyo Bearing Co. Ltd (uitsluitend voor kegellagers) en voor het bedrag van het voorlopig recht in de overige gevallen, te weten Nippon Seiko KK (voor beide soorten lagers) en NTN Toyo Bearing Co. Ltd (voor kogellagers).

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Luxemburg, 24 juni 1985.

Voor de Raad

De Voorzitter

C. SIGNORILE